

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.326/2026/18.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2026. június 9. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2026. június 16-án kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A jelentős mennyiségű kábítószerre kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2025. november 18. napján kihirdetett 17.B.49/2023/564. számú ítéletét Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 V. r. vádlottak tekintetében megváltoztatja.

Terhelt1 I. r. vádlott a bűncselekményt társtettesként követte el. A szabadságvesztés büntetését börtönben rendeli végrehajtani.

Terhelt2 II. r. vádlott szabadságvesztés büntetését és a közügyektől eltiltást egyaránt 5 (öt) évre enyhíti.

Terhelt3 V. r. vádlott esetében a próbaidő tartamát 5 (öt) évre felemeli.

Terhelt1 I. r. vádlottnál a szabadságvesztésbe az általa 2022. március 24-től 2024. február 1-jéig előzetes fogvatartásban töltött időt számítja be.

Egyéb részekben az elsőfokú ítéletet Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 V. r. vádlottak esetében helybenhagyja.

A másodfokú ítélet ellen fellebbezésnek már nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Miskolci Törvényszék a rendelkező részben írt ügydöntő határozatában Terhelt1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetéseben [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés]. Ezért 6 év fegyház végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre, 100 napi tétel, napi tételenként 2 000 Ft, összesen 200 000 Ft pénzbüntetésre, valamint 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének a legkorábbi időpontját. Elrendelte a S.-i Járásbíróság B.3../2018/66. számú 2019. szeptember 4. napján jogerős ítéletével kiszabott 8 hónap, végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett börtön fokozatú szabadságvesztés utólagos végrehajtását. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról a

pénzbüntetés meg nem fizetése esetére az átváltoztatás feltételeiről, továbbá a vádlottal szemben 670 000 Ft-ra vagyonekobbzást rendelt el. Döntött az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, azokat részben elkobozta, míg az I. r. vádlottól lefoglalt 465 000 Ft lefoglalását megszüntette, de azt visszatartotta a pénzbüntetés, vagyonekobbzás, illetve a bűnügyi költség biztosítására. Terhelt1 nevére kiállított útlevelet az azt kiállító hatóság részére rendelte megküldeni. Kötelezte még e terheltet 288 768 Ft bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Terhelt2 II. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés] miatt 6 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre, 100 napi tétel, napi tételenként 2000 Ft, összesen 200 000 Ft pénzbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte, meghatározva a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének legkorábbi időpontját. Rendelkezett az előzetes fogvatartás és a lakóhelyre kiterjedő hatályú bűnügyi felügyelet szabadságvesztésbe történő beszámításáról. A II. r. vádlottal szemben 1 530 000 Ft vagyonekobbzást rendelt el. Döntött a bűnjelekről, azokat részben elkobozta, illetve a lefoglalást megszüntetve visszatartotta a pénzbüntetés, vagyonekobbzás és a bűnügyi költség biztosítására. Kötelezte a II. r. vádlottat 94 569 Ft bűnügyi költség megfizetésére, egyben határozott a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén a jogkövetkezményekről.

[3] Terhelt3 V. r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés], ezért 2 év börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 2 év 6 hónap próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtása esetére meghatározta a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének a legkorábbi időpontját. Beszámította – szintén a végrehajtás esetére – a kiszabott szabadságvesztésbe az előzetes fogvatartásban töltött időt. A vádlottól lefoglalt mobiltelefon lefoglalását megszüntette, de azt visszatartotta a bűnügyi költség biztosítására, egyben kötelezte őt 273 836 Ft bűnügyi költség viselésére.

[4] Az elsőfokú ítélet ellen az ügyészség Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 V. r. vádlottak terhére – a II. és V. r. vádlottak vonatkozásában az ügyészi mértékes indítványtól nem súlyosabb – szabadságvesztés büntetések, pénzbüntetések és közügyektől eltiltás mellékbüntetések súlyosítása céljából jelentett be fellebbezést. Álláspontja szerint a kábítószer-kereskedelem haszonélvezőivel szemben különösen indokolt a törvény szigorát alkalmazni, mert ellenkező esetben – a tetemes vagyoni haszonnal járó illegális tevékenység – hatósági úton nem szorítható vissza és a büntetési célok közül az általános megelőzés nem érvényesül. Utalt továbbá arra, hogy Terhelt2 II. r. vádlott a nyilvános előkészítő ülésen a vádiratban írtakkal egyezően beismerte a bűncselekmény elkövetését, ezért e vádlottnál a kiszabható büntetés felső határa az ún. ügyészségi mértékes indítvány. Ezen indokok alapján az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására tett indítványt.

[5] Másfelől a törvényszék határozata ellen a törvényes határidőn belül Terhelt1 I. r. vádlott védője és a másodfokú eljárásban végzett hiánypótlást követően a törvényes képviselő gondnoka, továbbá Terhelt2 II. r. vádlott, valamint a védője a kiszabott büntetés enyhítése végett éltek jogorvoslattal (17.B.4./2023/564. számú tárgyalási jegyzőkönyv 13. oldal, másodfokú bírósági irat 10. szám). Terhelt3 V. r. vádlott és a védője tudomásul vették az elsőfokú ítéletet (17.B.4./2023/564. számú tárgyalási jegyzőkönyv 14. oldal), míg Terhelt1 I. r. vádlott nem élt külön jogorvoslattal. E vádlott védője írásban igen részletesen megindokolta a büntetés enyhítését célzó fellebbezését, amelyet orvosi, pszichológiai egyéni foglalkoztatásokon való részvételt igazoló okmányokkal, továbbá a vármegye megnevezése Vármegyei benyújtó4 dokumentumaival támasztott alá. Utalt rá, hogy az I. r. vádlott egészségi állapota a büntetőeljárás megindítása óta jelentősen megváltozott, ugyanis Terhelt1t a M.-i Járásbíróság 21.P.21.0../2022/32. számú határozatával cselekvőséget részlegesen korlátozó gondnokság alá helyezte, akit anyja otthonápolás keretében gondoz.

Emellett a terhelnél évek óta fennálló súlyos reumatológiai megbetegedése miatti kezelések mellékhatásaként 2026-ban belgyógyászati panaszok jelentek meg. Hivatkozott továbbá – az elsőfokú ítéletben is már értékelt – magánszakvéleményben írtakra. Kiemelte az időmúlás tényét, amit nem lehet az I. r. vádlottnak felróni, valamint rendezett családi körülményeit és azt, hogy két kiskorú gyermek ellátásáról kell gondoskodnia, ezért továbbra is fenntartotta enyhítésre irányuló fellebbezését, amelyhez a másodfokú eljárásban megjelent törvényes képviselő törvényes képviselő is csatlakozott (Bf.I.32./2026/18. számú jegyzőkönyv 2. oldal utolsó bekezdés).

[6] Terhelt2 II. r. védője fellebbezésének írásbeli indoklásában (másodfokú bírósági irat 9. szám) azt emelte ki, hogy a terhelt 2023. november 22. napján tartott előkészítő ülésen bűnösséget beismerő nyilatkozatot tett és lemondott a tárgyaláshoz való jogáról, így vele szemben a büntetőeljárás befejezhető lett volna, ugyanakkor e vádlottal szemben is csak 2025. november 18. napján került sor – ahogy vádlott-társaival szemben is – az elsőfokú ítélet meghozatalára. Emiatt nyomatékos enyhítő hatást kell tulajdonítani az időmúlás tényének, amit EJEB döntésekre és a Debreceni Ítéltábla gyakorlatára hivatkozva támasztott alá. Álláspontja szerint Terhelt2 II. r. vádlottal szemben elsőfokon kiszabott szabadságvesztés eltúlzott, jelentősen túlmutat az alanyi és tárgyi tényezők teljes körén, ezért lényeges enyhítése szükséges, emellett indítványt tett a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának egyel enyhébb börtön fokozatra változtatására is.

[7] A egyéb érdekelt1 a Bf.37./2023/63. számú észrevételében az érintett vádlottak terhére bejelentett ügyészégi fellebbezést annak helyes indokaira figyelemmel fenntartotta, míg a védelmi jogorvoslatokat nem tartotta megalapozottnak, ezért az elsőfokú ítélet megváltoztatását és mindhárom vádlott büntetésének súlyosítását indítványozta.

[8] Itt kell megjegyezni azt, hogy a törvényszék az elsőfokú ügydöntő határozatában Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 V. r. vádlottakon kívül további 12 vádlottra szintén marasztaló ügydöntő határozatot hozott, amely egyik terheltre sem emelkedett jogerőre.

[9] A egyéb érdekelt1 az elsőfokú ítélet elleni fellebbezések elbírálására a Bf.37./2023/63. számú észrevételében elsőként valamennyi vádlottra nyilvános ülés kitűzését indítványozta, majd a 2026. február 16. napján kelt Bf.37./2023/65. számú átiratában az I. r., II. r., III. r., V. r., VI. r., VIII. r., X. r., XII. r., XIII. r. XIV. r. és XV. r. vádlottak vonatkozásában a jogorvoslatoknak már tanácsülésen történő elbírálását kérte (másodfokú bírósági irat 18-19 szám). Jelen eljárásban érintett három vádlottnál a védelmi indítványok folytán viszont nyilvános ülésen kellett elintézni a perorvoslatokat.

[10] Az eddig írtakra figyelemmel e vádlottak esetében az ítéltábla a részben két irányú perorvoslatokat a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 599. § (1) bekezdése értelmében – a védői indítványok folytán – nyilvános ülésen bírálta el.

[11] A nyilvános ülésen az ügyesség, továbbá az I. és II. r. vádlottak védői változatlanul fenntartották fellebbezésük irányát és annak indokait, míg Terhelt3 V. r. vádlott védője a vádhatóság súlyosításra irányuló fellebbezését nem tartotta megalapozottnak, ezért az elsőfokú ítélet e vádlottra történő helybenhagyását kérte, míg az V. r. vádlott az utolsó szó jogán megbánását hangoztatta (Bf.I.32./2026/18. számú jegyzőkönyv 4. oldal utolsó és 5. oldal első bekezdése).

[12] Figyelemmel arra, hogy a perorvoslatokat kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján jelentették be, a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezésekkel sérelmezett részét bírálta felül a Be. 590. § (3) bekezdése alapján (korlátozott felülbírálat).

[13] A Be. 590. § (5) bekezdésének szabályai azonban a felülbírálatot kiterjesztik a szankciós fellebbezésnél is az eljárási szabályok betartására, az abszolút és súlyos relatív hibából eredő hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállására, a bűnösség

megállapítására vonatkozó rendelkezésre, ha a vádlottat fel kell menteni vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, valamint a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésre [Be. 590. § (5) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontok – c) pont, (5a) bekezdés] értelemszerűen a mértékes fellebbezésnél a büntetés kiszabása a fellebbezés oka és a cél: a büntetésre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása, ezért a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontban foglaltak, jelen esetben a Be. 590. § (3) bekezdésében írtaknak feleltethetők meg. Ezen kívül a másodfokú bíróság hivatalból vizsgálta a Be. 590. § (7) bekezdésének előírása szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket is.

[14] Az ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást a perrendi szabályokat betartva folytatta le. Nem vétett sem abszolút [Be. 608. § (1) bekezdés a)-h) pont], sem olyan relatív perjogi hibát [Be. 609. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a)-d) pont], ami az eljárás törvényességét befolyásolva az érdemi felülbírálatot kizárta volna és az ítélet hatályon kívül helyezését, így az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását eredményezné.

[15] Itt szükséges utalni arra, hogy az elsőfokú bíróság a vádirattal egyező beismerő vallomást tett és a bűnösségét beismerő, a tárgyaláshoz való jogáról lemondott Terhelt2 II. r. vádlott esetében már az előkészítő ülésen a terheltre ügydöntő határozatot hozhatott volna (17.B.4./2023/120. számú tárgyalási jegyzőkönyv), de ezzel szemben – ügyészi indítványra – a II. r. vádlottra is tárgyalást tűzött és hosszas bizonyítást követően csak a többi vádlott-társsal együtt hozott vele szemben is ügydöntő határozatot, közel 2 év elteltével. A bíróságnak természetesen nem kötelezettsége már az előkészítő ülésen érdemben dönteni, de az eljárás hatékonyságát segítő jogintézmény célja éppen az, hogyha a feltételek fennállnak – és a jelen ügyben így volt – a bíróság tárgyalás és bizonyítás mellőzésével hozza meg a határozatát, szem előtt tartva ezzel is az időszűkületet.

[16] A felülbírálat kiterjesztése során az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság – büntethetőségi akadály hiányában – törvényesen vont következtetést Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 V. r. vádlottak bűnösségére. Nem volt észlelhető olyan körülmény, amely e terheltek felmentését vagy az eljárás megszüntetését tette volna szükségessé.

[17] Mindhárom vádlott cselekményének jogi minősítése is döntően megfelel a büntető anyagi jognak. A törvényszék e körben kifejtett érveivel egyetértett a másodfokú bíróság (17.B.4./2023/564. számú ítélet [190]-[214] bekezdései). Ugyanakkor Terhelt1 I. r. vádlottnál az 1. tényállásban rögzítettek alapján e terhelt P. Zs. III. r. vádlottal együtt, egymás tevékenységéről tudva a terhükre rótt bűncselekményt közösen szándékegységben valósították meg, ezért az I. r. vádlott a Btk. 13. § (3) bekezdése szerinti társtettes. Az adott történeti tényállás, figyelemmel a kereskedői típusú és több személyt és közvetlenül érintő elkövetésre, az önálló tettesség helyett a társtettességet alapozza meg. Az elkövetői alakzatot érintő elsőfokú rendelkezést ezért meg kellett változtatni az I. r. vádlott esetében.

[18] A büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság nagyrészt feltárta, de további súlyosító hatása van az I. r. vádlottnál a társtettesi elkövetésnek, valamint annak, hogy fogyasztotta is a kábítószer, figyelemmel a Btk. 178. § (6) bekezdésében írtakra. Ezzel együtt is az ítéltábla álláspontja az, hogy Terhelt1 I. r. és Terhelt3 V. r. vádlottak tekintetében az enyhítő és súlyosító tényezőket a nyomatékuknak megfelelően értékelve a büntetési célok elérésére alkalmas, a büntetéskiszabás elveivel összhangban álló szabadságvesztések kiszabására került sor. Az I. r. vádlottal szemben a szabadságvesztés mellett alkalmazott pénzbüntetés a közügyektől eltiltás mellékbüntetéssel együtt tetтарыos, lényeges súlyosítására az ítéltábla nem látott indokot. Ugyanakkor Terhelt1 I. r. vádlott orvosilag igazolt megromlott egészségi állapotára figyelemmel a másodfokú bíróság a Btk. 35. § (2) bekezdését alkalmazva a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a törvényben meghatározottnál eggyel enyhébb, börtön fokozatban rendelte

végrehajtani. A Kúria által kijelölt és az ítéltábla tanácsai által is követett gyakorlat szerint az egészségi állapot olyan romlása, mely kihatással lehet a büntetés végrehajtás elviselésére is, indokolhatja az enyhébb végrehajtási fokozat megállapítását. Jelen esetben ez volt az anyagi jogi helyzet.

[19] Terhelt3 V. r. vádlottnál helyesen került sor a bűnsegédi elkövetésre tekintettel az enyhítő szakasz alkalmazására, de a bűncselekmény tárgyi súlyát és e vádlott cselekvőségét figyelembe véve a próbaidő tartamát a törvényi maximumra, 5 évre súlyosította az ítéltábla, szem előtt tartva az ítélet belső arányosságát is. Az V. r. vádlott vonatkozásában végrehajtandó szabadságvesztésre, ezáltal pénzbüntetés kiszabására és közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazására az ítéltábla nem talált törvényes indokot, utalva különösen arra, hogy e vádlott életvitele rendeződött, egyetemi diplomát szerzett, korábbi vádlott-társaival megszakította a kapcsolatot, ezért az 5 évi próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés megfelelő visszatartó erővel bír ahhoz, hogy e vádlott a jövőben tartózkodjon bűncselekmény elkövetésétől.

[20] Terhelt2 II. r. vádlottnál az elsőfokú bíróság nem értékelte a nyomatékának megfelelően azt, hogy a vádlott már az előkészítő ülésen teljeskörű beismerő vallomást tett és lemondott a tárgyaláshoz való jogáról, ezért vele szemben az elsőfokú határozathozatalra sor kerülhetett volna, de ez még 2 évig elhúzódott, így a másodfokú bíróság – egyetértve a védő e körben kifejtett érvelésével – a feltárt bűnösségi körülményeket is szem előtt tartva a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát egyaránt 5 évre enyhítette, érintetlenül hagyva a pénzbüntetés összegét. Az így kiszabott büntetés már tetterányos, igazodik az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyához, összhangban áll a bünteteskiszabási elvekkel és az ítélet belső arányosságával.

[21] Terhelt1 I. r. vádlott tekintetében az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítását az ítélet nem rögzítette pontosan, ezért e rendelkezést a másodfokú bíróság módosította.

[22] A támadott határozat egyéb, egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezései – így a szabadságvesztés végrehajtási fokozata, a II. és V. r. vádlottnál a beszámítás, a feltételes szabadságra bocsáthatóság feltételei, a vagyonek kobzása, a bűnjelek és a bűnügyi költség viselése, továbbá Terhelt1 I. r. vádlott tekintetében a S.-i Járásbíróság jogerős ítéletével kiszabott 8 hónap, végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett börtön fokozatú szabadságvesztés utólagos végrehajtása – a törvénynek megfelel.

[23] A kifejtettekre figyelemmel az ítéltábla a törvényszék ítéletét az érintett három vádlottat érintően részben megváltoztatta a Be. 606. § (1) bekezdését alkalmazva, míg egyebekben azt a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[24] Ellentétes döntés hiányában a másodfokú ítélet ellen a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Debrecen, 2026. június 16.

Dr. Háger Tamás sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. előadó bíró, Dr. Bakó József sk. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 17.B.49/2023/564. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.I.326/2026/18. számú ítéletében írt változtatással Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 V. r. vádlottak vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2026. június 16.

Dr. Háger Tamás sk.
a tanács elnöke